

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

III/2148/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

végzést:

1. Az Alkotmánybíróság az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 97. § (4)-(6) bekezdései és a 99. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló indítványt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 1. § (3)-(4) bekezdése, 4. § (1)-(2) bekezdése és a 28. § (1) bekezdése alaptörvény ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

I.

- [1] 1. A Fővárosi Törvényszék 38.K.703.305/2024/12. számú, 2025. augusztus 5-én kelt végzésével 2025. augusztus 13-án az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése és 32. § (1)-(2) bekezdése alapján fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: régi Art.) 97. § (4)-(6) bekezdésé és a 99. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását, valamint a személyi jövedelemadóról szóló 2005. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 1. § (3)-(4) bekezdése, 4. § (1)-(2) bekezdése és a 28. § (1) bekezdése alaptörvény ellenességének megállapítását és megsemmisítését, továbbá e szabályok konkrét ügyben történő alkalmazásának kizárását kérte.
- [2] Az Alkotmánybíróság a bírói kezdeményezést a tartalma szerint bírálta el.
- [3] 2. Az indítványozó bíróság előtt folyamatban lévő ügyben – a felfüggesztő végzésnek az indítvány elbírálása szempontjából lényege tartalma szerint – a felperes alapító tagja, 100%-os tulajdonosa, meghatározott időszakban ügyvezetője is volt egy

gazdasági társaságnak. Ügyvezetőként, majd az új ügyvezető kérésére a cégnyilvántartási bejegyzési eljárás időtartama alatt a cég számlájáról több alkalommal készpénzt vett fel, mely összegeket a felvétel napján be is fizette a társaság pénztárába. A cég 2015. december 12. napján megszűnt.

- [4] A felperes ügyvezetője volt egy másik gazdasági társaságnak is, amely egy harmadik gazdasági társaság részére könyvelési feladatokat látott el. A felperes számlájára a harmadik gazdasági társaságtól több alkalommal átutalás érkezett, ezeket az összegeket a felperes nem vette fel, hanem a rendelkezésére álló készpénzből befizette a társaság pénztárába. A társaságot 2016. május 12-én törölték.
- [5] A felperes a 2011-2013. évi személyi jövedelemadó bevallásaiban a fenti pénzösszegeket egyéb jövedelemként nem vallotta be. Az adóhatóság az elsőként említett gazdasági társaságnál adóellenőrzést folytatott és a 2011-2013. évekre vonatkozóan személyi jövedelemadó (szja) és százalékos egészségügyi hozzájárulás (eho) adónemekben adóigazgatási eljárást indított. Az eljárás során a felperes bizonyítékokat csatolt (nyugták, nyugta-másolatok, új ügyvezető nyilatkozata, a harmadik társaság ügyvezetője nyilatkozata). Az e bizonyítékok alapján hozott elsőfokú határozatot a másodfokú hatóság a 2016. október 24. napján kelt 2062271741 számú határozatával megsemmisítette és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte, arra hivatkozással, hogy az elsőfokú hatóság nem tett eleget maradéktalanul az Art. 97. § (4) és (6) bekezdésében foglaltaknak, mivel nem tájékoztatta a felperest a készpénzfelvételek tényéről, annak összecszerűségéről és arról, hogy az adómentesség igazolása felperest terheli, neki kell hitelt érdemlő módon igazolnia a társaságokkal történt elszámolását, melynek hiányában a felvett összegeket a felperes egyéb jövedelmeként kell elszámolni. A másodfokú adóhatóság előírta az érintett cégek ügyvezetőinek tanúkénti meghallgatását is.
- [6] 2.1. Az elsőfokú adóhatóság a – másodfokú hatóság 2017. december 1. napján kelt 2233703654 számú határozatával helybenhagyott – 2017. július 24. napján kelt 2169135345 számú határozatában a felperes terhére 2011-2013. évre vonatkozóan szja és eho adónemekben adókülönbözetet állapított meg, mely teljes egészében adóhiánynak minősült, ezért az után adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel.
- [7] A felperes keresetében a feltárt tényállást arra hivatkozással sérelmezte, hogy a hivatalból indított eljárásban az Art. 97. § (4) bekezdése alapján az adóhatóság kötelezettsége annak bizonyítása, hogy a felperes nem megfelelően járt el. Hangsúlyozta, hogy az adózóra csak kivételes esetben ró a törvény bizonyítási kötelezettséget, ilyen eset az, ha az adózó adómentességre vagy adókedvezményre hivatkozik, a felperes azonban adóbevallásában egyikre sem hivatkozott.
- [8] Az elsőfokú bíróság a 38.K.702314/2020/16. számú ítéletében az alperes határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – megváltoztatva a felperes terhére

megállapított adókülönbözetet, az arra tekintettel kiszabott adóbírságot és késedelmi pótlékot törölte.

- [9] A Kúria a Kfv.I.35.020/2021/9. számú végzésében a bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése a bizonyítási teher, az elvárt bizonyítási szint és eszközök tekintetében ellentétes a kialakult kúriai gyakorlattal, ezért az új eljárásra azt írta elő, hogy a Kúria joggyakorlata alapján, figyelemmel a Pp. 346. § (5) bekezdésében előírtakra is, kell elbírálni az adóhatósági határozat jogszerűségét.
- [10] A bíróság a megismételt eljárásban előzetes döntéshozatal iránti indítvánnyal fordult az Európai Unió Bíróságához (EuB), az EuB végzése a feltett kérdésre azt a választ adta, hogy a 78/660/EGK irányelv 1. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazandó a természetes személyekre (az irányelv meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szól).
- [11] 2.2. A bírói kezdeményezés az ügy alapját képező tényállás leírása után (1-5. oldalak) az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, C) cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése, 28. cikke, a Jat. 2.§-a, 15. § (1) bekezdése rendelkezései mellett az Szja tv. és a régi Art. támadott szabályait ismerteti, a bírói kezdeményezés alapját képező jogként.
- [12] Az indítvány az Alaptörvény egyes cikkeinek sérelméhez számos AB-határozatot idéz, és – áfa adólevonási joggal összefüggő bizonyítási eljárással kapcsolatban – több EuB döntésre utal (9-18. oldalak).
- [13] A bírói kezdeményezés [35]-[36] pontja szerint a bíróság azért kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását, mert „a Kúria, előtte folyamatban lévő ügyben alkalmazandó Kfv.I.35.020/2021/9. számú végzésében kifejtett jogértelmezése miatt a felülvizsgálat tárgyát képező alperesi határozatok alapját jelentő jogszabályok sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében deklarált jogállamiság és jogbiztonság elvét, a C) cikk (1) bekezdése szerinti hatalommegosztás elvét, az ügyfelek XXVI. cikk (1) és (7) bekezdésében és a XXVIII. cikk (1) bekezdése által garantált tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való és a jogorvoslathoz való jogát, továbbá a 28. cikkben előírt józan ész követelményét. A bírói kezdeményezés ekként jelen ügyben a hivatkozott jogszabályoknak a Kúria egyedi ügyben hozott végzésével adott értelmezése miatti alaptörvény-ellenességének megállapítására irányul, ami az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján az Abtv. 25. §-a értelmében bírói kezdeményezés tárgya lehet.”
- [14] Az indítvány [38] pontjában szerepel az is, hogy „a Kúria által meghatározott jogértelmezés vált a bírói kezdeményezés tárgyát képező jogszabályi rendelkezések jelen ügyben ténylegesen érvényesülő normatartalmává”, továbbá „[a] bíróság megítélése szerint jelen esetben a Kúria által választott jogszabályértelmezés alaptörvény-ellenes, ami végeredményben a fentiek szerint az ügyben alkalmazandó

jogszabályok alaptörvény-ellenességét eredményezi, így a bíróság erre tekintettel kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.”

- [15] A bírói kezdeményezés utal e körben az Alkotmánybíróság 3046/2024 (II. 23.) AB határozata indokolásának [19] pontjára. Az indítvány az AB-határozat [19] pontjából idézi, hogy a Kúria „a Bírósági Határozatok Gyűjteményében is közzétett végzésével kifejezetten azt írta elő az indítványozó számára, hogy a Kúria jogértelmezését követve hozza meg a határozatát, mely jogértelmezéstől az indítványozó nem térhetett el. Ilyen esetekben, amikor a folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során alkalmazandó jogszabály bíróságokra kötelező értelmezését a Kúria korábban már meghatározta, a Kúria jogértelmezésének esetleges alaptörvény-ellenességét az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabály alaptörvény-ellenességének vizsgálatán keresztül az Alkotmánybíróság az Abtv. 25. §-a szerinti bírói kezdeményezés alapján vizsgálhatja.”
- [16] A bírói kezdeményezés [93] pontja szerint a bíróság az ismertetett jogi és ténybeli keretek között nemcsak aggályosnak, hanem Alaptörvénybe ütközőnek is tartja a Kúria azon joggyakorlatát, mely az anyagi jog által meghatározott tényállást további, a felperesre hátrányos tényállási elemmel bővítette ki, az adóhatóságot az adóigazgatási eljárásában terhelő bizonyítási kötelezettséget és terhet a hatályos és alkalmazandó jogszabályi rendelkezésekkel szemben az Art 99. § (2) bekezdésére és az Szja tv. 1. § (4) bekezdésére hivatkozással a felperesre fordította át, melynek következményeként nem az adóhatóságnak kellett az állítását bizonyítania, hanem az adózónak azt cáfolnia, és azt az adózó a szabad bizonyítás elvével ellentétben a törvényben felsorolt és beszerzett bizonyítási eszközei kizárása mellett kizárólag olyan bizonyítási eszközzel tehette meg (a volt vállalkozása több évet felölelő könyvelési irataival), amelynek birtokban tartására és őrzésére sem jogi, sem gyakorlati lehetősége nincsen. A bizonyítatlan tények felperes terhére való értékelése, majd a megállapított adóhiány következményeként az elrettentő mértékű adóbírság meghatározása és a mérséklés lehetőségének kizárása, mind arra utalnak, hogy a Kúria által kialakított jogalkalmazási rezsimben az adózó gyakorlatilag csak vesztes fél lehet.
- [17] A kezdeményezés [94] pontja szerint a Kúria a Kfv.I.35.020/2021/9. számú végzésében az Art. 97. § (4) és (6) bekezdésének az Art. 99. § (1) bekezdésével, továbbá az Szja tv. 1. § (4) bekezdésével, valamint a 4. § (1) bekezdésével és a 28. § (1) bekezdésével összefüggésben kialakított jogértelmezésével figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény 28. cikkében meghatározott jogértelmezési szabályokat is, ugyanis eloldotta magát a norma szövegétől, tartalmától, azzal, hogy azt megfordította, ezáltal lényegében kiüresítette a bizonyítás adójogi eljárásokban érvényesülő általános szabályát, amivel a contra legem jogértelmezése egyúttal contra constitutionem önkényessé vált, ami egyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét okozta.

- [18] 3. A bírói kezdeményezés a fentiek szerint egyrészt az adózás rendjének egyes előírásait támadja, másrészt egy jövedelemadó típusú törvény bizonyos szabályait.
- [19] 3.1. Az indítvány támadja a régi Art. több bizonyítási szabályát.
- [20] A régi Art. a tényállás-tisztázást a hatóság kötelezettségévé teszi, kivéve, ha törvény a bizonyítást az adózó kötelezettségévé teszi [régi Art. 97. § (4) bekezdés].
- [21] A régi Art. tartalmazza a bizonyítási eszközök példálózó felsorolását [régi Art. 97. § (5) bekezdés].
- [22] Továbbá az indítvány támadja azt az adójogi elvet is, amely szerint az adóhatóság a tényállás tisztázása során az adózó javára szolgáló tényeket is köteles feltárni; a nem bizonyított tény, körülmény – a becslési eljárás kivételével – az adózó terhére nem értékelhető [régi Art. 97. § (6) bekezdés].
- [23] Az indítvány támadja ezen kívül az Art. 99. § (2) bekezdését is, amely szerint, ha az adózót adómentesség, adókedvezmény illeti meg, ezt okirattal vagy más megfelelő módon köteles bizonyítani.
- [24] 3.2. Az indítvány másrészt támadja a természetes személyek jövedelemadója, az Szja tv. egyes rendelkezéseit is, ezek között a törvény ama szabályát, amely szerint magánszemély minden jövedelme adóköteles, ettől eltérő szabályt törvény állapíthat meg [1. § (1) bekezdés]. Támadja azt a szabályt is, amely kimondja, hogy a magánszemély adójának csökkenését eredményező eltérő szabály, adókedvezmény annyiban alkalmazható, illetőleg érvényesíthető, amennyiben az annak alapjául szolgáló szerződés, jogügylet, más hasonló cselekmény tartalma megvalósítja az eltérő szabály, az adókedvezmény célját; az alkalmazhatóságot, illetőleg érvényesíthetőséget annak kell bizonyítania, akinek az érdekében áll [1. § (4) bekezdés]. Támadja az indítvány az egyéb jövedelem fogalmát [28. § (1) bekezdés].
- [25] 4. Az Alkotmánybíróság észlelte, hogy az Szja tv. az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése hatálya alá tartozik, mint központi adónemről szóló törvény. Eszerint mindaddig, amíg az államadósság a teljes hazai össztermék felét meghaladja, az Alkotmánybíróság a 24. cikk (2) bekezdés b)–e) pontjában foglalt hatáskörében a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről, az illetékekről és járulékokról, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvények Alaptörvénnyel való összhangját kizárólag az élethez és az emberi méltósághoz való joggal, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben vizsgálhatja felül, és ezek sérelme miatt semmisítheti meg. Az Alkotmánybíróság az e tárgykörbe tartozó törvényeket is korlátozás nélkül jogosult megsemmisíteni, ha a törvény megalkotására és kihirdetésére vonatkozó, az Alaptörvényben foglalt eljárási követelmények nem teljesültek.

- [26] Az Alkotmánybíróság hatásköre bírói kezdeményezésre az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontjában szerepel, vagyis olyan hatáskör, amelyre a hatáskör-korlátozás kiterjed. Az indítvány továbbá nem a 37. cikk (4) bekezdésében szereplő jogokkal összefüggésben kezdeményezett vizsgálatot, mindezek miatt ezért az bírói kezdeményezésnek az Szja tv-re vonatkozó részét az Alkotmánybíróság visszautasította a rendelkező rész 2. pontja szerint.
- [27] 5. Az Abtv. 25. § (1) bekezdése értelmében az egyedi normakontroll eljárásnak két – egymással összefüggő – feltétele, hogy a bírói kezdeményezés ténybeli alapja a bíró előtt folyamatban lévő egyedi ügy legyen, és a kezdeményezésnek ebben az ügyben alkalmazandó jogszabály vizsgálatára kell irányulnia {3112/2014. (IV. 17.) AB végzés, Indokolás [3]; 3058/2015. (III. 31.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében ugyanis a bírói kezdeményezés, mint normakontroll egyedi vagy konkrét jellege az absztrakt utólagos normakontrollhoz képest annyiban szűkebb, hogy az indítványozó bíró csak az ügyben alkalmazott jogszabályt támadhatja meg, és részletesen meg kell indokolnia, hogy az adott ügyben valóban szükséges alkalmaznia a támadott jogi normát. Csak ezzel biztosítható ugyanis a kezdeményezés egyedi – konkrét – normakontroll jellege. Amennyiben a bírói kezdeményezés olyan jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést támad meg az Alkotmánybíróság előtt, mely az előtte folyamatban lévő (az Alkotmánybírósághoz fordulás miatt felfüggesztésre került) üggyel nem áll összefüggésben, annak elbírálása során nyilvánvalóan nem kerül alkalmazásra, akkor érdemi alkotmányossági vizsgálatnak nincs helye [...]” {3058/2015. (III. 31.) AB végzés, Indokolás [22]}
- [28] 5.1. Az Alkotmánybíróság a fentiekre figyelemmel a bírói indítvánnyal összefüggésben megállapítja, hogy a bírói kezdeményezés alapját képező per tárgyához tartozó, idevágó, lényeges jogkérdés a régi Art. 97. § (4)-(6) bekezdése támadott rendelkezéseinek értelmezése és alkalmazása. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó bíróság előtt olyan egyedi ügy van folyamatban, amelyben az általa támadott, említett rendelkezéseket az ügy elbírálásához alkalmaznia, értelmeznie kell, az ügy ezekkel szoros kapcsolatban áll.
- [29] 5.2. A régi Art. indítványban felhívott 99. § (2) bekezdése ezzel szemben akkor alkalmazandó, ha az adózót adómentesség, adókedvezmény illeti meg. Az indítványra okot adó konkrét ügyben a bírói kezdeményezés szerint adómentesség, adókedvezmény nem merül fel (indítvány [56] pont). Ezért a régi Art. 99. § (2) bekezdése ebből az okból érdemben nem vizsgálható a jelen bírói kezdeményezés alapján, így az azt támadó indítványt az Alkotmánybíróság visszautasította.
- [30] 6. Az Alkotmánybíróság a régi Art. 97. § (4)-(6) bekezdéseivel kapcsolatban azt vizsgálta, hogy a bírói indítvány megfelel-e az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésében,

valamint az Abtv. 25. §-ában és 32. § (1)-(2) bekezdésében, 51. §-ában, 52. § (1) bekezdésében, 52. § (1b) bekezdés *a*)–*f*) pontjában (a határozott kérelem feltételei), továbbá az 52. § (4)–(6) bekezdésében foglaltakból következő formai és tartalmi követelményeknek.

- [31] 6.1. Az indítványozó bíróság megjelölte azt a törvényi rendelkezést [Abtv. 25. § (1) bekezdés], amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a*) pont]. Előadta az eljárás megindításának indokait [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont], valamint az indítványozó bíróság megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont] és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit.[Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont].
- [32] Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy a bírói indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont], az indítvány a régi Art. egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítására és alkalmazási tilalom elrendelésére irányul.
- [33] 6.2. Az indítványt abból a szempontból is vizsgálni kell, hogy az az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pontjában foglaltaknak is megfelel-e, vagyis tartalmaz-e kellő alkotmányjogi indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [34] Ez a kérdés – minthogy a többi támadott szabály érdemi vizsgálatának más okokból nincs helye – régi Art. 97. § (4)-(6) bekezdései tartalmával kapcsolatban merül fel.
- [35] Arra figyelemmel, hogy a bírói kezdeményezés hivatkozása szerint az Alkotmánybíróság 3046/2024 (II. 23.) AB határozata indokolásának [19] pontjára tekintettel meghatározott körülmények fennállása mellett a Kúria jogértelmezésének esetleges alaptörvény-ellenességét az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabály alaptörvény-ellenességének vizsgálatán keresztül az Alkotmánybíróság az Abtv. 25. §-a szerinti bírói kezdeményezés alapján vizsgálhatja, szükséges rögzíteni, hogy az Alkotmánybíróság eljárásában valamely jogszabályt az értelmezett és alkalmazott tartalmával együttesen kell érteni.
- [36] A 3353/2021. (VII. 28.) AB határozat [20] pontja szerint az Alkotmánybíróság már az Alaptörvény hatálybalépése előtti joggyakorlatában is arra az álláspontra helyezkedett, hogy „a jogszabályt értelmezett és alkalmazott tartalmával együttesen kell érteni” („élő jog”) [először: 57/1991. (XI. 28.) AB határozat, ABH 1991, 272, 277; utóbb: 10/2011. (III. 9.) AB határozat]; azaz a norma tartalmának megállapításakor figyelemmel kellett lenni arra, hogy hogyan alkalmazzák azt a bíróságok.
- [37] A bírói kezdeményezés normakontroll eljárás, és nem irányulhat önmagában másik bírói döntésben megjelenő jogszabályértelmezés felülvizsgálatára arra hivatkozva sem, hogy a másik bírói döntésben szereplő jogszabályértelmezés ad normatartalmat az alkalmazott jogszabályoknak.

- [38] Bírói kezdeményezéssel szemben támasztott egyik követelmény az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján az, hogy az a támadott jogszabályhely vizsgálandó normatartalmát – a jogszabály értelmezett és alkalmazott tartalmát – meghatározza, és az erről a normatartalomról állított alaptörvény-ellenességet határozottan hozzákösse valamely alaptörvényi cikkhez.
- [39] A jelen esetben a bírói kezdeményezés az alábbiak szerint nem felel meg ennek a követelménynek.
- [40] Egyrészt az indítvány nem tartalmazza, hogy régi Art. 97. § (4)-(6) bekezdéseinek egyes rendelkezései, vagy azoknak az értelmezett és alkalmazott tartalma milyen, a kezdeményezésben vizsgálni kért normatartalmat hordoznak, másrészt azt sem tartalmazza az indítvány, hogy az egyes rendelkezések külön-külön melyik alaptörvényi cikkbe ütköznek és milyen okból. Az indítvány a régi Art. és az Szja tv. egyes, támadott rendelkezéseinek az együttes értelmezését – és mikénti együttalkalmazását a konkrét történeti tényállásra –kifogásolja.
- [41] Vagyis az indítvány annak megállapítására irányul, hogy a Kúria az indítványra okot adó konkrét ügyben a végzésében a régi Art. és az Szja tv. támadott szabályainak összességében nemcsak *contra legem*, hanem *contra constitutionem* tartalmat tulajdonított akkor, amikor az indítványozó bíróság korábbi, a felperesre kedvező határozatát hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárásra, és új határozat hozatalára utasította. Az indítvány érvelése ekként olyan szakjogi, törvényértelmezési, és részben tényállási, bizonyítási kérdések vitatása a Kúria végzése indokolása alapján, amelyeknek az együttes, az irányadó jogszabályok összességével összevetett értelmezése nem az Alkotmánybíróság, hanem az általános hatáskörű bíróság feladata.
- [42] A bírói kezdeményezés mindezekre figyelemmel ezért nem felel a régi Art. 97. § (4)-(6) bekezdéseit illetően az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglaltaknak, vagyis nem tartalmaz kellő alkotmányjogi indokolást az egyes támadott rendelkezések és a felhívott alaptörvényi cikkek állított ellentéte vonatkozásában.
- [43] 7. Az Alkotmánybíróság a kifejtettek szerint az indítványt visszautasította, az Abtv. 25. § (1) bekezdése, 52. § (1b) bekezdése e) pontja alapján.

Budapest, 2025. szeptember 23.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró